

ΤΖΟΥΛΙΑ ΝΤΟΝΑΛΝΤΣΟΝ * ΑΞΕΛ ΣΕΦΛΕΡ

Μια σκούπα, μα τι σκούπα!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

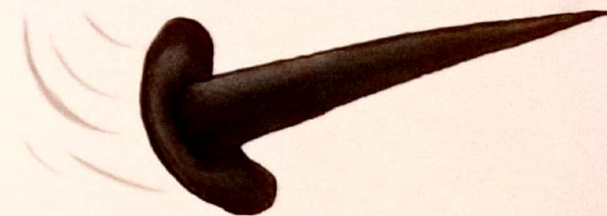

Ζούσε κάποτε μια μάγισσα
σπουδαία και τρανή,
μα γάτα είχε για παρέα
που τη λέγανε Φανή.
Ψηλό καπέλο
φορούσε στο κεφάλι
κι είχε πλεξούδα κόκκων
ως κάτω απ' τη μασχάλη.
Η μάγισσα κι η γάτα
παντού μαζί πετούσαν,
όλο τον κόσμο γύριζαν,
γελούσαν, τραγουδούσαν.

Μια μέρα όμως
φύσηξε απότομα ο βοριάς,
πήρε το καπέλο,
το χάσανε μεμιάς!

Κάτω!» φώναξε η μάγισσα
για να προσγειωθούνε
και το καπέλο ψάξανε παντού
για να το βρουνε.

Κι ενώ παντού το ψάχνανε,
στα χόρτα και στο χώμα,
ένα σκυλάκι πρόβαλε
με το καπέλο μες στο στόμα!

Στη μάγισσα το έδωσε
ευγενικά σαν δώρο
κι έπειτα ρώτησε μεμιάς
στη σκούπα αν έχει χώρο.

«Μετά από τόσο σπουδαίο δώρο,
πώς γίνεται για σένα
να μην έχει χώρο;»

απάντησε η μάγισσα
όλο χαρά,
σκαρφάλωσε ο σκύλος
και πέταξαν μακριά!

Πάνω απ' τα δάση,
απ' τους αγρούς πετούσαν
κι όλοι μαζί γελούσαν,
τραγουδούσαν.
Κρατούσε η μάγισσα
το καπέλο της γερά,
να μην το χάσει πάλι
και ψάχνει στα τυφλά.
Φύσηξε όμως απότομα ο βοριάς,
πήρε την κορδέλα,
τη χάσανε μεμνάς!

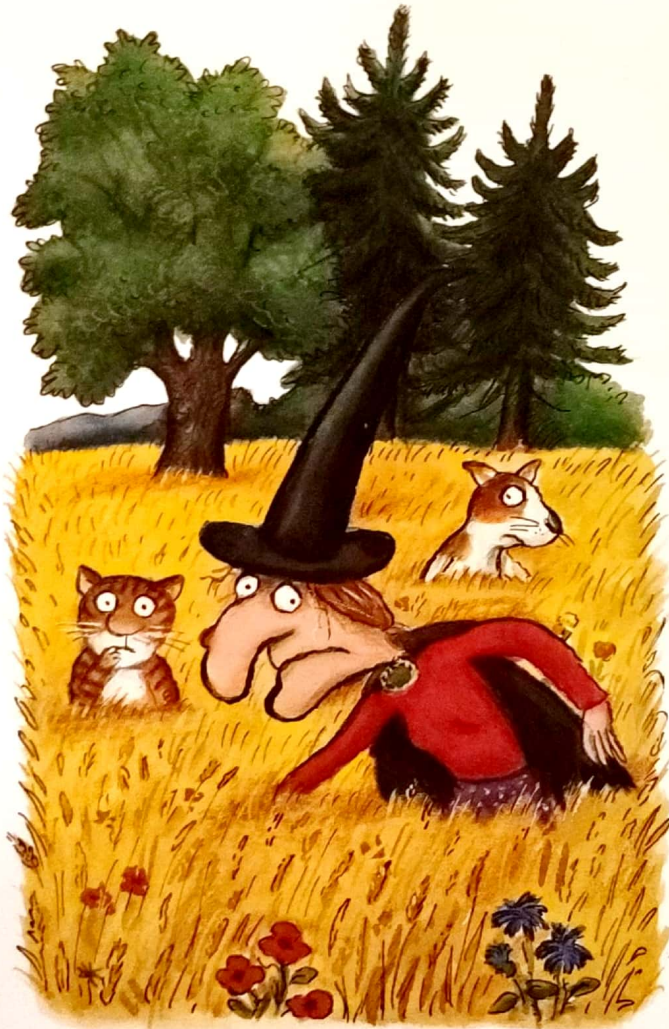

Πάνω απ' τα δάση,
απ' τους αγρούς πετούσαν
κι όλοι μαζί γελούσαν,
τραγουδούσαν.

Κρατούσε η μάγισσα
το καπέλο της γερά,
να μην το χάσει πάλι
και ψάχνει στα τυφλά.

Φύσηξε όμως απότομα ο βοριάς,
πήρε την κορδέλα,
τη χάσανε μεμιάς!

Κάτω!» φώναξε η μάγισσα
για να προσγειωθούνε
και την κορδέλα ψάξανε παντού
για να τη βρουνε.

Κι όσο δεν τη βρίσκανε,
τους έπιανε το άγχος,
μέχρι που ένα πουλάκι πέταξε
με την κορδέλα μες στο ράμφος!

αξε
πος!

Στη μάγισσα την έδωσε
ευγενικά σαν δώρο
κι έπειτα ρώτησε κι αυτό
στη σκούπα αν έχει χώρο.
«Μετά από τόσο σπουδαίο δώρο,
πώς γίνεται για σένα να μην έχει χώρο;»

απάντησε η μάγισσα
όλο χαρά
και το πουλί φτερούγισε
και πέταξαν μακριά!

Πάνω απ' τον ποταμό αργά πετούσαν,
παρ' όλη τη βροχή τον δρόμο τους
τραβούσαν!

Κρατούσε η μάγισσα
την κοτσίδα της γερά,
να μην τη χάσει πάλι
και ψάχνει στα τυφλά.

Φύσηξε όμως απότομα ο βοριάς,
πήρε το ραβδί της, που χάθηκε μεμιάς.

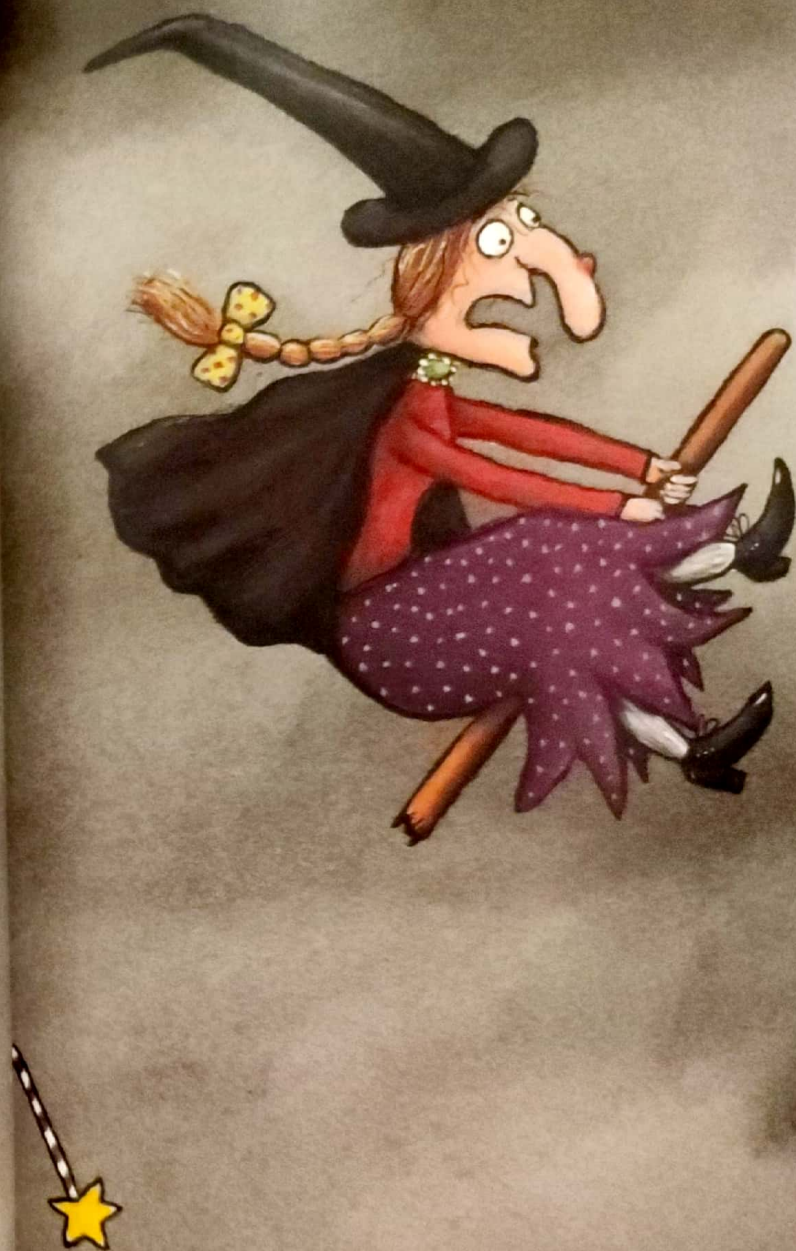
«Κάτω!» φώναξε η μάγισσα
για να προσγειωθούνε
και το ραβδί της ψάξανε παντού
για να το βρουνε.

Κι ενώ στα βούρλα ψάχνανε
με άγχος φανερό,
ένα βατράχι πρόβαλε
με το ραβδί απ' το νερό!
Στη μάγισσα το έδωσε
ευγενικά σαν δώρο
κι έπειτα ρώτησε κι αυτό
στη σκούπα αν έχει χώρο.
«Μετά από τόσο σπουδαίο δώρο,
πώς γίνεται για σένα
να μην έχει χώρο;»

φώναξε η μάγισσα
μ' ένα γέλιο σφυριχτό,
πήδησε ο βάτραχος και...

... Η ΣΚΟΥΠΑ ΕΣΠΙΑΣΕ ΣΤΑ ΔΥΟ!

Έπεφτε ο σκύλος,
έπεφτε κι η γάτα,
έπεφτε κι ο βάτραχος
στον βούρκο και στα βάτα.

Η μάγισσα όμως με τη σκούπα
τη σπασμένη
στα σύννεφα πετούσε
κι έμοιαζε χαμένη...

Και τότε άκουσε
μια βροντερή φωνή
να της μιλάει απότομα
σαν μέσα από χωνί:
«Ετοιμάσου, μάγισσα,
να γίνεις μεζεδάκι,
ΝΑ ΣΟΥ ΜΑΣΗΣΩ
ΕΧΩ ΣΚΟΠΟ
ΚΑΘΕ ΣΟΥ ΚΟΚΑΛΑΚΙ!»

«Όχι!» φώναξε η μάγισσα
και πέταξε ψηλά,
ο δράκος ακολούθησε
με δυνατή φωτιά.

«Βοήθεια!» φώναξε η μάγισσα
και έπεσε στη γη,
ο δράκος ακολούθησε,
τελειώσαν όλα εκεί...

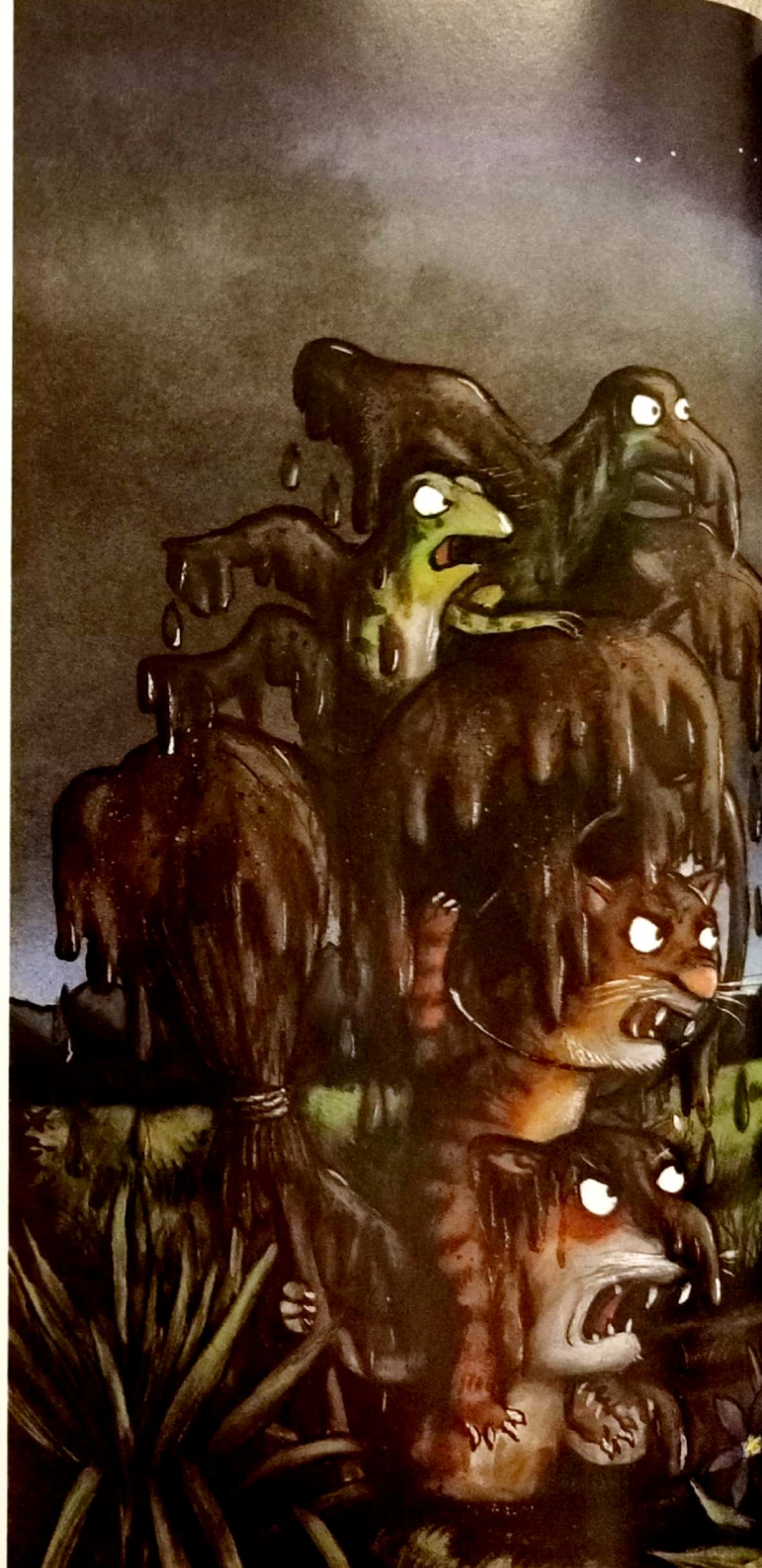

Ο δράκος μας τη μάγισσα
θα έτρωγε για κολατσιό,
μ' από τον βούρκο πρόβαλε
ένα φρικτό θεριό.
Ήταν ψηλό, γλοιώδες,
με τρίχες και φτερά,
είχε πολλά κεφάλια,
δόντια και ράμφη κοφτερά.
Κι είχε φωνή απόκοσμη,
σαν λύκου ουρλιαχτό,
σαν κόασμα, σαν σκλήρισμα,
σαν άγριο σφαχτό.

Το πλάσμα πλησίασε
τον φοβισμένο δράκο
κι είπε αργά και καθαρά:

«ΤΗ ΜΑΓΙΣΣΑ ΑΣΕ ΚΑΤΩ!»

Ο δράκος κατατρόμαξε
και η φωτιά του σβήνει.
«Συγγνώμη» απολογήθηκε,
τη μάγισσα αφήνει.
«Λέω να φεύγω τώρα εγώ»
σιγά σιγά ψελλίζει,
ανοίγει τα φτερά
και πίσω δε γυρίζει.

Τότε πηδάει ο βάτραχος,
πετάει το πουλί,
βουτάνε ο σκύλος και η γάτα
να φύγει η λάσπη η πολλή.
«Ευχαριστώ, ζωάκια μου»
η μάγισσα φωνάζει
«τι θα 'κανα δίχως εσάς;»
κι όλους τους αγκαλιάζει!

Έπειτα πήρε το τσουκάλι,
το γέμισε νερό
κι είπε σε όλους
με γέλιο πονηρό:
«Κάτι δικό σας
ρίξτε μέσα στο τσουκάλι,
κάτι δικό σας
που δε θα φέρουν άλλοι!»

«Εξωτικό λουλούδι,
πεύκου κουκουνάρι,
κόκαλο παλιό,
κλαδί από πουρνάρι!

Άμπρα κατάμπρα,
δε φτιάχνω σούπα.

Άμπρα κατάμπρα, φτιάχνω...

... ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑ
ΣΚΟΥΠΙΑ!»

Καθίσματα για όλους,
για ήλιο και χιονιά,
μπανιέρα για τον βάτραχο,
για το πουλί φωλιά!

«Φύγαμε!» φώναξε
η μάγισσα όλο χαρά,
σκαρφάλωσαν επάνω,
πετάξανε ψηλά!

Ζούσε κάποτε μια μάγισσα σπουδαία και τρανή,
μια γάτα είχε για παρέα που τη λέγανε Φανή.

Ψηλό **καπέλο** φορούσε στο κεφάλι κι είχε **πλεξούδα** κόκκινη
ως κάτω απ' τη μασχάλη. Η **μάγισσα** κι η **γάτα** παντού μαζί **πετούσαν**,
όλο τον κόσμο γύριζαν, **γελούσαν**, τραγουδούσαν.

«Η Τζούλια Ντόναλντσον και ο Άξελ Σέφλερ δημιούργησαν
και πάλι ένα διαμάντι... Το αγαπήσαμε».

Independent

ISBN 978-960-16-6226-8

Βοηθ. κωδ. μηχ/σης 10226

4+

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr